

วันอาทิตย์ สัปดาห์ที่ 2 เทศกาลมหาพรต ปี B

(วันที่ 1 มีนาคม ค.ศ. 2015)

พี่น้องที่รัก พ่อก็คิดว่าหลายคนที่อยู่ที่นี่คงเคยเห็นภาพถ่ายกรุงเยรูซาเล็ม โดยเฉพาะอย่างยิ่งเขตเมืองเก่า ในภาพนั้นสิ่งที่สะดุดตาเป็นพิเศษคงจะหนีไม่พ้นโดมสีทอง ซึ่งเป็นหลังคาครอบสุเหร่าของชาวมุสลิม สุเหร่าแห่งนี้ตั้งอยู่บนเนินเขาสูงซึ่งเป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ไม่เพียงสำหรับชาวมุสลิมเท่านั้น แต่สำหรับคริสตชนและชาวิวทุกคนด้วย ใต้ฐานของสุเหร่าแห่งนี้เป็นที่หินใหญ่ก้อนหนึ่ง ซึ่งนักโบราณคดีและนักพระคัมภีร์ของเราเชื่อว่าบนก้อนหินนี้เองที่อับราฮัมได้เตรียมถวายอิสอัคเป็นเครื่องบูชาแด่พระเจ้าใน “ดินแดนโมรียาห์” (ปฐมก 22:2) เหมือนเรื่องเล่าที่เราได้ยินในบทอ่านแรกวันนี้ ไม่ไกลจากที่นั่นเท่าใดนักเป็น “อาสนวิหารแห่งพระคูหาศักดิ์สิทธิ์” ซึ่งตั้งอยู่บนเนินเขาที่กลวาริโอ สถานที่ซึ่งพระเจ้าทรงถวายพระบุตรแต่เพียงองค์เดียวของพระองค์เป็นเครื่องบูชาเพื่อไถ่บาปมวลมนุษยย์ ดังนั้น เราจะเห็นว่าในแง่หนึ่ง “โมรียาห์” และ “กลวาริโอ” เป็นสัญลักษณ์แห่งความรักที่เสียสละและไร้เงื่อนไขของมนุษย์ที่มีต่อพระเจ้าและของพระเจ้าที่มีต่อมนุษย์

ในบทอ่านที่สองซึ่งเป็นบทเพลงสรรเสริญความรักของพระเจ้า นักบุญเปาโลถามชาวโรมว่า “**ถ้าพระเจ้าทรงอยู่ข้างเรา ใครจะสู้เราได้?**” (รม 8:31) พ่อก็คิดว่าอับราฮัมคงแปลกใจเหมือนกันว่าพระเจ้าทรงอยู่ข้างท่านหรือว่าอยู่ข้างตรงกันข้ามกับท่าน เมื่อพระองค์ทรงบอกท่านให้นำอิสอัค บุตรชายสุดที่รักของท่านไปยังดินแดนโมรียาห์เพื่อถวายเป็นเครื่องบูชาแด่พระองค์ “**การได้เป็นบิดา**” ของเด็กคนหนึ่งถือได้ว่าเป็นพระพรและคำตอบสำหรับคำอธิษฐานภาวนาต่อพระเจ้าซึ่งอับราฮัมได้ทำเป็นเวลานานมากกว่าแปดสิบปี พระเจ้าสดับฟังคำอธิษฐานภาวนาของท่านและประทานบุตรชายคนหนึ่งแก่ท่าน เมื่อท่าน “**มีอายุหนึ่งร้อยปี**” (ปฐมก 21:5) เวลาที่พระเจ้าองค์เดียวกันกำลังเรียกร้องท่านให้นำของประทานอันล้ำค่านี้ไปคืนพระองค์ อับราฮัมได้ชื่อว่าเป็น “**บิดาของผู้มีความเชื่อ**” (รม 4:11) ทั้งหลายเพราะท่านไม่สงสัยในความรักของพระเจ้า ไม่ตั้งคำถามใดๆ ทั้งสิ้น ท่านทำตามพระประสงค์ของพระองค์ด้วยความเชื่อมั่น ไม่ว่าสิ่งนั้นจะมีค่ามากแค่ไหนสำหรับผู้อยู่ในวัยชราอย่างท่าน

ดังที่เราทราบด้วยความพอพระทัยในความเชื่อที่อับราฮัมแสดงออกมาให้เห็น พระเจ้าทรงส่งทูตสวรรค์ของพระองค์ลงมาไปยังการถวายบูชานั้นและทรงอวยพรอับราฮัมอย่างมากโดยให้ท่านมีลูกหลานทวีขึ้นดุจ “**ดวงดาวบนท้องฟ้าและเม็ดทรายตามชายทะเล**” (ปฐมก 22:17) เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในพันธสัญญาเดิมช่วยให้เข้าใจเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในพันธสัญญาใหม่ในสมัยต่อมาได้ดียิ่งขึ้นเหมือนกัน เราคงปฏิเสธไม่ได้ว่าความเต็มใจของอับราฮัมที่จะถวายบุตรชายสุดที่รักของตนเป็นเครื่องบูชาในดินแดนโมรียาห์มีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับความเต็มพระทัยของพระเจ้า พระบิดาที่จะถวายพระบุตรแต่เพียงองค์เดียวของพระองค์เป็นเครื่องบูชาสำหรับความรอดพ้นของมวลมนุษยย์ที่เนินเขา กลวาริโอ

พระเยซูเจ้าทรงทำนายถึงการถวายบูชาจนถึงสามครั้งก่อนที่เหตุการณ์นี้จะกลายเป็นความจริง ในพระวรสารตามคำบอกเล่าของนักบุญมาระโก การทำนายครั้งแรกถึงเรื่องนี้เกิดขึ้นไม่นานนักก่อนการแสดงองค์อย่างรุ่งโรจน์ ซึ่งเป็นเรื่องเล่าที่เราเพิ่งได้ฟังในพระวรสารวันนี้ แม้ว่าพระเยซูเจ้าตรัสถึงการสิ้นพระชนม์ของพระองค์ พระองค์ทรงสัญญาว่าจะกลับคืนชีพในวันที่สามด้วยเหมือนกัน แต่การกลับคืนพระชนม์ชีพของพระองค์ไม่ได้มีความหมายอะไรมากนักสำหรับบรรดาศิษย์ของพระองค์ในขณะนั้น พวกเขาู้เพียงว่าพระอาจารย์ของพวกเขากำลังจะตายและพวกเขาไม่สามารถหยุดยั้งเหตุการณ์นี้ได้ อันที่จริง การแสดงองค์อย่างรุ่งโรจน์เป็นวิธีการหนึ่งที่พระเยซูเจ้าทรงใช้เพื่อให้เปโตร ยากอบ และยอห์นมั่นใจและเข้าใจความหมายของการสิ้นพระชนม์ของพระองค์ว่าเหตุการณ์นี้เป็นเพียงทางผ่านที่จะนำพระองค์เข้าสู่พระสิริรุ่งโรจน์ที่พระบิดาเจ้าสวรรค์ได้เตรียมไว้สำหรับพระองค์

ในการแสดงองค์อย่างรุ่งโรจน์ บรรดาอัครสาวกได้รับเกียรติให้เห็นพระเยซูเจ้าผู้ทรงพระสิริรุ่งโรจน์เมื่อพระองค์จะทรงกลับคืนพระชนม์ชีพล่วงหน้า พวกเขาทั้งพิศวงและตกใจกลัวในเวลาเดียวกัน แต่การปรากฏตัวของโมเสสและเอลียาห์ทำให้พวกเขามั่นใจว่าพระเยซูเจ้าทรงเป็นความครบบริบูรณ์ของคำทำนายทั้งหลายในพันธสัญญาเดิม ยิ่งกว่านั้น พระบิดาเจ้าตรัสจากสวรรค์ เหมือนที่พระองค์ได้ทรงกระทำขณะที่พระเยซูเจ้าทรงรับพิธีล้างในแม่น้ำจอร์แดนจากยอห์นผู้ทำพิธีล้าง พระองค์ทรงบอกพวกเขาว่า **“ผู้นี้เป็นบุตรสุดที่รักของเรา จงฟังท่านเถิด”** (มก 9:7) แม้ว่าบรรดาอัครสาวกอาจจะยังไม่เข้าใจอย่างเต็มที่ว่าพระเยซูเจ้าทรงเป็นใคร แต่พวกเขาก็ไม่สงสัยว่าพระองค์ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้า เหตุการณ์ครั้งนี้ทำให้ความเชื่อของพวกเขาเข้มแข็งขึ้น

พี่น้องที่รัก เทศกาลมหาพรตเป็นโอกาสที่ เราจะพิจารณาไตร่ตรองเป็นพิเศษถึงการถวายบูชาบนไม้กางเขนของพระเยซูเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้าและพระอาจารย์แต่เพียงผู้เดียวของเรา เหมือนที่นักบุญเปาโลบอกเราว่าพระเจ้า **“มิได้ทรงหวงแหนพระบุตรของพระองค์ แต่ทรงมอบพระบุตรเพื่อเราทุกคน”** (รม 8:31-32) การมอบพระบุตรเป็นการแสดงความรักยิ่งใหญ่ ไร้เงื่อนไข และไร้ขอบเขตที่พระเจ้าทรงมีต่อเรา แม้ว่าเรายังเป็นคนบาปก็ตาม อีกสิ่งหนึ่งที่เราต้องตระหนักเช่นกันคือ สำหรับพระเยซูเจ้า ความทุกข์ทรมานและการสิ้นพระชนม์เป็นหนทางนำไปสู่พระสิริรุ่งโรจน์และชีวิตใหม่ พระองค์ทรงยอมรับธรรมชาติมนุษย์เหมือนเราทุกอย่าง ยกเว้นบาป และทรงดำเนินบนเส้นทางแห่งไม้กางเขนที่ต้องผ่านความตายก่อนเข้าสู่ชีวิตนิรันดรเพื่อประโยชน์ของเราทุกคน นั่นคือ เพื่อพระองค์จะสามารถทำให้เรารอดพ้นจากความตายซึ่งเป็นผลของบาปไปสู่ชีวิตที่เต็มไปด้วยสิริรุ่งโรจน์และความบรมสุขตลอดนิรันดร ดังนั้น ขอให้การแสดงองค์อย่างรุ่งโรจน์ของพระเยซูเจ้าต่อหน้าอัครสาวกทั้งสามและความครบบริบูรณ์ของเหตุการณ์ยิ่งใหญ่ในการกลับคืนพระชนม์ชีพของพระองค์เป็นกำลังใจให้เราสามารถก้าวเดินบนเส้นทางแห่งไม้กางเขนตลอดเทศกาลมหาพรตนี้ และเป็นเครื่องหมายของความรุ่งโรจน์ในอนาคตของเราแต่ละคนในฐานะบุตรสุดที่รักของพระเจ้า

ขอพระเจ้าอวยพี่น้องทุกคน